

ville foretrække den mundtlige begrundelse, uanset at taletiden ved begrundelsen foreslås nedskåret fra 5 til 2 minutter. Denne nedskæring synes rimelig i betragtning af, at hovedformålet med spørgetiden må være at skaffe oplysninger frem fra ministrene. Desuden bliver der efter nedskæringen mindre tid for spørgeren til i sin begrundelse at inddrage nye momenter, som ministeren ikke har været forberedt på at tage stilling til.

Samtidig foreslås teksten i § 20, stk. 2, 1. punktum, bragt i overensstemmelse med følgende to forhold: 1) at kopi af et indgivne spørgsmål ifølge praksis altid straks efter modtagelsen tilstilles vedkommende minister, og 2) at spørgsmål, der indgives til skriftlig besvarelse, som oftest ikke vil kunne anmeldes i tinget inden besvarelsen.

Til nr. 35.

Ændringen har det praktiske formål at fremme arbejdet med afslutningen og trykningen af Folketingstidende, registre og årbog for det udløbende folketingsår. Der kan herved ikke alene vindes tid, men også opnås en udgiftsbesparelse som følge af de mange korrekturrettelser, som sent indleverede spørgsmål medfører.

Til nr. 36 og 37.

Taletidsreglerne i § 21 er ikke helt klart affattede. De har i hvert fald i de senere år været praktiseret således, at forespørgeren, hvis han tillige er ordfører for sit parti, kan tale i indtil 1 time umiddelbart efter, at forespørgslen er blevet besvaret, og derefter har ret til at få ordet på ny, denne gang i $\frac{1}{4}$ time. Ændringsforslaget går ud på at fastslå dette med den ændring, at forespørgerens længste taletid nedskæres fra 1 time til $\frac{3}{4}$ time.

Til nr. 38.

Efter de gældende regler skal andragender om folketingets samtykke efter grundlovens § 57 til tiltale eller sagsanlæg mod folketingsmedlemmer anmeldes i tinget, inden sagen kommer til behandling i udvalget for forretningsordenen. Efter den foreslåede ændring gøres det til regel, at tinget — og dermed offentligheden — først får underretning om andragendet, når der foreligger betænkning fra udvalget for forretningsordenen.

Til nr. 39.

Ændringsforslaget er en følge af ændringsforslag nr. 4.

Til nr. 40.

Bestemmelsen i § 25, stk. 2, vil kunne undværes, hvis ændringsforslag nr. 27 om en ændret affattelse af § 17 vedtages.

Til nr. 41 og 42.

Angående medlemmernes benævnelse foreslås det at stille medlemmerne frit med hensyn til, om de vil benytte betegnelsen „det ærede medlem“ eller ej. Desuden foreslås den særlige bestemmelse vedrørende ministre ophævet. Medlemmerne vil herefter frit kunne vælge mellem betegnelserne „den højtærede minister“ og „ministeren“.

Til nr. 43.

Den nuværende bestemmelse i § 27 om citater hjemler i 1. punktum adgang til at anvende citater fra love og lovforslag samt Folketingstidende uden formandens tilladelse, mens citater i øvrigt kun må anvendes med formandens tilladelse. Denne sondring er aldrig trængt helt igennem, idet talerne ofte også i førstnævnte tilfælde udbeder sig formandens tilladelse. Sondringen føles næppe naturlig, og man kunne måske endda sige, at anvendelse af citater af love m. v., som foreligger let tilgængelige for tingets medlemmer, burde begrænses mere end andre citater. Den jævnlige anmodning om tilladelse, som formanden ifølge praksis aldrig nægter, virker som en tom formalitet, og reglen er derfor foreslået ændret, så den alene bibeholder kravet om, at citater kun må anvendes i begrænset omfang. Formanden bevarer derved sin adgang til at gribe ind, hvis en taler anvender citater i urimeligt omfang.

Til nr. 44.

Som § 31 nu er affattet, skal navnene på dem, der har forlangt ordet, oplæses, hvis 17 medlemmer forlanger afstemning om forhandlingens afslutning. Paragraffen har kun sjældent været anvendt, men det foreslås af principielle grunde at indføre den samme regel for det tilfælde, at formanden selv foreslår forhandlingen afsluttet.